

flytteanmeldelsen er affødt af et påbud om at fraflytte en bolig i et sommerhusområde, således at folkeregistreringslovgivningens effektive kontrolmuligheder bringes i anvendelse dér.

Indenrigsministeren vil med hjemmel i den foreslåede § 51 a, stk. 3, 2. pkt., fastsætte regler om, at kommunerne i CPR (under »folkeregisternotater«) skal registrere flyttepåbud efter planlovens § 51 a, stk. 1 og 2.

Er et flyttepåbud efter § 51 a, stk. 1 eller 2, ikke efterkommet senest 14 dage efter, at det er meddelt den pågældende, har kommunalbestyrelsen efter § 51 a, stk. 4, pligt til straks at anmelde forholdet til politiet, jf. herved planlovens § 64, stk. 1, nr. 4. Pligten til at foretage politianmeldelse omfatter alene den manglende efterkommelse af påbudet og således ikke tillige overtrædelsen af § 40. Politianmeldelse kan kun undlades, hvis påbudet fuldt ud er efterkommet, d.v.s. hvis der inden udløbet af fristen på 14 dage både er sket fraflytning af sommerhuset og er modtaget dokumentation for fraflytningen af kommunen. Ifølge sagens natur vil begge disse betingelser dog i realiteten blive anset for opfyldt ved borgerens dokumentation for, at fraflytning er sket.

Efter § 51 a, stk. 5, skal kommunalbestyrelsen, ud over at indgive politianmeldelse, pålægge vedkommende daglige tvangsbøder. Pligten hertil - som indtræder, når et flyttepåbud efter stk. 1 eller 2 ikke rettidigt efterkommes - gælder dog ikke, hvis det vil være åbenbart meningsløst at pålægge tvangsbøder, f.eks. fordi det tidsmæssigt ikke vil være muligt at foretage inddrivelse af disse, jf. nedenfor.

I den forvaltningsretlige teori er det almindeligt antaget, at påløbne, ikke inddrevne tvangsbøder - herunder såvel tvangsbøder, for hvilke der er foretaget udlæg, som selve udlægget - bortfalder, når forpligtelsen opfyldes. I overensstemmelse hermed er det i Justitsministeriets benådningcirculære (cirkulære nr. 113 af 26. juni 1975 om benådning og udsættelse af straf fuldbyrdelse samt om eftergivelse, henstand og afdragsvis betaling af bøder m.v., som ændret senest ved cirkulære nr. 82 af 1. maj 1996) fastsat, at påløbne, endnu ikke inddrevne tvangsbøder bortfalder, når det forhold, som tvangsbøderne vedrører, er lovliggjort. At tvangsbøder bortfalder, når det forhold, som tvangsbøderne vedrører, er lovliggjort, skyldes, at der ikke længere er behov for et tvangsmiddel, når forholdet er lovliggjort.

På den baggrund må det antages, at påløbne, endnu ikke inddrevne tvangsbøder, der er pålagt en sommerhusbeboer, som ikke rettidigt har efterkommet et flyttepåbud, bortfalder den 1. april, hvor det igen bliver

lovligt at bo i sommerhuset. Det gør i den forbindelse ingen forskel, at lovliggørelsen ikke skyldes den pågældendes egen indsats - men derimod ydre omstændigheder, nemlig »tidens gang«.

Som følge af tvangsbødernes bortfald på denne måde den 1. april, vil der alene kunne ske inddrivelse i perioden 15. oktober til 31. marts.

Da bestemmelsen om tvangsbøder vil kunne blive mindre virkningsfuld, hvis pålagte tvangsbøder ikke inddrives tilstrækkeligt hurtigt og derfor bortfalder den 1. april, er lovforslaget suppleret med en pligt for kommunerne til at inddrive tvangsbøderne mindst hver fjerde uge - første gang 4 uger efter, at pålæggesen af tvangsbøder er påbegyndt.

Tvangsbøder pålagt efter § 51 a, stk. 5, fastsættes som udgangspunkt ud fra et niveau på 300 kroner om dagen, under hensyntagen til den pågældendes økonomiske situation. Tvangsbøderne bør kun undtagelsesvis fastsættes til mindre end 150 kroner om dagen. Beløbene reguleres efter nettoprisindekset.

Tvangsbøderne tilfalder kommunen, som - på grundlag af lovforslagets bestemmelse om udpantningsret for tvangsbøderne - desuden kan begære tvangsfuldbyrdelse efter retsplejelovens almindelige regler herom.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvens af, at der ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 blev indført bestemmelser i straffeloven om juridiske personers strafansvar.

Til nr. 3

Som noget nyt foreslås indsat en bestemmelse i § 64, stk. 3, om udmåling af en skærpet bøde ved overtrædelse af lovens § 40, stk. 1, eller undladelse af at efterkomme et flyttepåbud meddelt i henhold til lovens - ligeledes nye - § 51 a, stk. 1 eller 2.

Af momenter, der bør lægges vægt på ved udmåling af bøder, kan bl.a. nævnes varigheden af det ulovlige forhold og den økonomiske fordel, der er opnået ved at have haft bopæl i sommerhuset.

Bøderne forudsættes som udgangspunkt fastsat til 25.000 kr. pr. husstand for hvert vinterhalvår (1. oktober - 31. marts), sommerhuset har været ulovligt benyttet.

Til § 2

Som det fremgår af § 2, stk. 1, træder loven i kraft den 1. januar 1999.

Ifølge § 2, stk. 2, gælder kommunalbestyrelsens nye forpligtelser efter planlovens § 51 a kun i forhold til personer, som efter lovforslagets fremsættelse i